

Φάρος είναι η ὄρθ. Ἐκκλησία, ἡ θεοτόκος Μαρία, ἡ ἀγία Γραφή, καὶ ἡ ἀρετὴ εἰς δόξαν Θεοῦ γενομένη. Φάρος εἶναι ἡ φιλόθεος ἀμόλυντον ἀποψυχή, φυλάττουσα ἑαυτὴν ἀίρετικὴ κοινωνία.

Ὁ Χριστιανὸς ποῦ εἶναι οἶκος Θεοῦ, με δόγματα ἀληθείας καὶ ἔργα εὐσεβείας, γίνεταί φάρος ἀγίας Ἰωάννης.

Τρεῖς προκοπὰς βλέπομεν: ἀμεριμνίαν τῶν ἐν τῷ βίῳ, προβοχὴν ἀοκλήου καὶ ἀδύλον ἔρχασίας καρδία.

Ὁ μὴ ἔχων ἀμεριμνίαν, οὐδὲ τὰ ἄλλα δύο ἔχει. Τοῦτο εἶναι τὸ νόημα τοῦ Γερωντικού λόγιου: «μετερχόμενος τὸ μέθρον, ἐν μέθοις χέχονα».

προβοχὴν μετερχόμενος εἰς τὸ μέθρον τῶν καλῶν εὐρέθην, ἀν κ' δὲν ἀνῆλθον ἀκόρη εἰς τὴν κορυφὴν τῶν ἀρετῶν (μ. φωτιᾶ, Ἀμφιλόχεια).

Ὁ δὸς ἀποτειχίσεως ἀπὸ οἰκισμένων.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, γιὲ ἐλέησόν με.
 Δόξα σοι, Κύριε.
 Ὑπεραγία Θεοτόκε, βῦθρον ἡμῶν.

Φιλέορτοι δεῦτε!

Ἀνυμνήσατε Θεόν.

Ραθυμίαν ἐκδιώξατε.

Οὐδεὶς ἀμετανόητος,

Σωτήρα Χριστοῦ βλέπει.

«Μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέησῃς με, Κύριε». Διὰ μὴ ἀπαιτήσεως δίκην τῶν ἁμαρτιῶν σου.

ΥΓ: Μνημονεύω τοῦ τίτλου Ἐψαλμοῦ: εἰς τέλος, ὑπὲρ τῆς κληρονομίας. Τέλος, Ἀρχή, Ζωή, Φῶς, Ἀλήθεια = ὁ Χριστὸς, κληρονομία = ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία καὶ τὸ μῆνυμα αὐτῆς. Κληῖρος = τὰ ἀγαθὰ τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν. δεῦτε θεοτοκόφιλοι, ἀξιοὶ γινεσθε διὰ τῆς ὁμολογίας πίστεως καὶ Ἀγάπης.